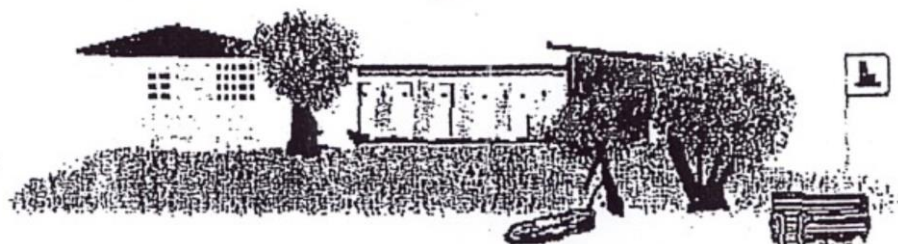
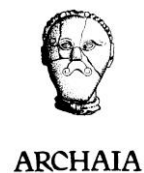

Spolek pro Senohrabskou plovárnu a přívóz
ŘÍČNÍ LÁZNĚ POD HLÁSKOU.

**SENOHRABSKÁ PLOVÁRNA
L. P. 2025**

Dvacátá devátá plovárenská sezóna

Svižným krokem minula další lázeňská sezóna na březích Zlaté řeky a sluší se tedy alespoň ve zkratce rekapitulovat uplynulý rok, který byl již devětadvacátým rokem činnosti našeho sdružení a později spolku v přepůvabném areálu senohrabské plovárny. Z trosek jeho bývalé slávy povstal, díky nadšení a mozolům našich předchůdců, matek a otců zakladatelů sdružení, komplex, který každoročně láká a vítá rostoucí počet návštěvnictva, které již nebaví sterilní a bezduché prostory všemožných koupališť a aquaparků poskytujících za drahý peníz lacinou zábavu. Podobně jako v počátcích zdejších říčních lázní na přelomu 19. a 20. století, i dnes sem lidé přicházejí především s touhou po odpočinku, klidu v lůně přírody a snahou vytvořit pro sebe v symbióze s okolní nádhernou posázavskou krajinou jakési své zelené město, kam je možno z ruchu velkoměsta kdykoli prchnout.

A právě za tímto účelem toto místo před více než sto dvaceti lety vzniklo a právě proto bylo po celé dlouhé dekády stále vyhledáváno a obdivováno, tudíž navštěvováno. Nejinak tomu je i dnes, avšak doba i lidé se pochopitelně časem mění. A mění se i jejich tužby a představy. Mění se rovněž i sociologická skladba návštěvnictva. Přemýšlivé lázeňské hosty toužící po klidu v lůně přírody a útěku z přelidněných městských sídel k šumění řeky, potoka a lesů postupně střídá ploská masa výletníků, cyklistů a turistů, kteří poetiku zdejšího místa znají pouze z mediálních zkratk a přes dno svých pultů. Návštěvnictvo lázeňského areálu se dříve umělo bavit, společně bavit. Dnes se převážná část návštěvnictva chce nechat bavit, což je doprovázeno pochopitelně postupující komercializací a odlidštěním tohoto přirozeného historického kulturně-sociálního centra, které tuto funkci přebralo od nedalekého Hrušova v druhé polovině 20. století.

A tak každoročně trpíme extrémním nájezdem výletníků při několika megalomanských akcích na hradě, které jsou organizovány sice s bohu libým úmyslem, ale prakticky výhradně na komerčním základě. Do klidného prostoru soutoku Sázavy s Mníchovkou tyto akce přinášejí neúměrné množství návštěvníků koncentrovaných do jednoho dne. Skutečnost, že areál na tyto akce není připraven, ani určen, nikoho nezajímá. Výsledkem jsou sáhodlouhé fronty před pohostinským zařízením, nestíhající sociální zařízení, v lepším případě doplněné nevkusnými a zapáchajícími mobilními toaletami a babylonské hemžení v areálu plovárny, které láká spíše k útěku, než k odpočinku v říčních lázních. O tom, že by někdo z prolétávajících návštěvníků přispěl na provoz a údržbu lázní, bez nichž by tady nic z toho nebylo, ani nemluvě. Vždyť již dostatečně přispěli na hradě a v přilehlé restauraci nechali velké zpropitné. Ti, kteří touží po klidu a odpočinku sem raději v tyto dny nezamíří.

Podobně je tomu s masivní invazí školních výprav, především v období školních výletů v květnu a červnu. Nemáme nic proti návštěvám školních výprav, ale volný vstup do areálu generuje zásadní problémy s návštěvnickým

provozem. V některých dnes se na plovárně vystřídá osm i deset škol denně, drtivá většina z nich není ohlášena, v lepším případě někdo aspoň pozdraví, zcela ojediněle někdo pár korunami přispěje do plovárenské kasy. Všichni se dožadují otevřených a čistých toalet, většina nedodrží elementární zásady plovárenského řádu a tak se naši členové v tomto čase proměňují v dráby, kteří pobíhají po plovárně a usměřují pedagogický sbor, aby usměrnil své ovečky. O diskomfortu pro tradiční návštěvníky říčních lázní či ubytované ve stanovém tábořišti ani nemluvě.

A samostatnou kapitolou jsou pochopitelně cyklisté, kteří přes zákazové značky, informační cedule i úpěnlivé prosby osazenstva plovárny stále přes plovárnu jezdí, vyjíždějí nadále hluboké koryto v dolní části plovárny, jezdí po trávníku, opírají si kola o truhlíky s květinami či je přímo při jízdě srazí na zem. Nepomáhá nic. Největší vzrušení přináší vjezd na plovárnu esovitou brankou, cesta přes trávník až k řece, rychlé foto krásného místa a návrat zpět stejnou cestou s tím, že si dám pivo v restauraci. O reakcích na naše prosby, aby nám přes plovárnu nejezdili, ani nemluvě. Vyslechneme si denně tolik komentářů a narážek, že už jsme vůči nim zcela imunní.

Česká televize dokonce letos přišla s nápadem, že bychom mohli zdejší místo propagovat v pořadu Cyklotoulky. Plán byl ten, že moderátor Stanislav Bartůšek k nám přijede na kole a my bychom mu sdělili něco o zdejším místě, jeho historii a proč by sem mohli cyklisté zavítat. Prezentován měl být i zdejší hrad, jehož cesta je po rekonstrukci opět zcela rozježděná, byť jde o kulturní památku a rovněž jsou zde umístěny zákazové značky. S díky jsme natáčení odmítli, jelikož masový nárůst cykloturistiky v areálu říčních lázní je již v současné době neúnosný. Štáb České televize navrhoval i osvětový charakter plánované reportáže, ovšem těžko jsem si dokázal představit, že budu v České televizi vysvětlovat, že když je někde pro cyklisty zákazová značka, tak by tam neměli jezdit. Ostatně areál plovárny či dokonce hrad na kopci není cílem jejich výletu, tím je prakticky výhradně sousední osvěžovna Baštírna, k níž je bezproblémová cesta po značených cyklotrasách.

Úvod letošní zprávy jsem nechtěně věnoval steskům nad proměňujícím se složením návštěvnictva i rostoucím stupněm egoismu i agresivity v jeho řadách, který často padá na naši hlavu. Nějak to v nás postupně uzrálo a asi to není nic nového. Nechtěl bych však, aby vše vyznělo negativisticky. Stále k nám chodí rostoucí počet lidí, kteří si toto místo oblíbili, zamilovali, našli k němu cestu i pochopení. Mnozí se nám vracejí a dlouhodobě nás hřejí u srdce a potěší pochvaly od návštěvníků přímo na místě či na stránkách různých sociálních sítí či v recenzích. Ostatně i letos jsme byli opětovně obdarováni samolepkou od nejpoužívanějšího mapového portálu Mapy.cz, která nám byla udělena na základě ohlasů návštěvníků, kteří nás zařadili mezi nejlépe hodnocená místa v České republice. Na zpravodajských serverech seznam.cz a novinky.cz jsme byli jmenováni mezi deseti nejlepšími kempy na Sázavě a pochvalné recenze

máme i na [googlemaps.com](https://www.google.com/maps). Ale upřímně, co z toho máme, respektive co z toho má zdejší areál.

S přibývajícím počtem návštěvníků s radostí kvitujeme, že přibývá i návštěvnictvo, kterému není osud říčních lázní lhostejný, avšak doba není příliš nakloněna štedrosti a tak příjmy do pokladničky spolku z dobrovolného vstupného nejsou nikterak závratné a rozhodně nekopírují stále rostoucí křivku počtu návštěvníků. Mám však pocit, že nám v posledních letech přibývá tradičních návštěvníků či abonentů, kteří se k nám nejen vrací, ale stáli by i o pronájem lázeňských kabin na delší dobu, kterých se nám však nedostává. Je tedy nabíledni, že nezbytná rekonstrukce a případná dostavba nových kabin se neúprosně blíží, ale o tom snad dále.

Poměrně obsáhlý a stesky oplývající úvod směřuje k zamyšlení nad dalším směřováním a fungováním plovárny a říčních lázní. Poměrně velké finanční investice, které jsme jako spolek v uplynulých letech do lázeňského areálu „vrazili“ je při rostoucích cenách všeho možného nadále neudržitelný. A to již vůbec nemluvím o skutečnosti, že veškeré práce a činnosti členové spolku dělají zadarmo ve svém volném čase a jde skutečně o tisíce hodin ročně. Musíme si uvědomit, že každodenní provoz v sezóně (červen až září) musí zajišťovat minimálně dvě osoby, pravidelně minimálně dvanáct hodin denně. Pokoušíme se samozřejmě do financování nezbytných oprav a úprav areálu zapojit i vlastníka areálu, kterým je obec Senohraby a nutno říci, že se nám to postupně více a více daří. Nemohu se ale ubránit dojmu, že by bylo záhodno zvážit již dle mého názoru dlouhodobě neudržitelný status quo ve věci volného vstupu do areálu. Myslím, že široko daleko nenajdete udržovaný, posekaný a květinami vyzdobený areál s přístupem k vodě, se základním vybavením, čistými záchody s toaletním papírem, mýdlem, venkovní sprchou, lehátky a knihovničkou, který by byl zadarmo. Co je zadarmo, toho si lidé neváží. Zavedení byť symbolického vstupného, nad kterým se nikdo nepozastaví, by přeci jenom nějakou tu korunu na nezbytnou údržbu či dostavbu přineslo. Ostatně plovárna byla dříve zpoplatněna a nikdo se nad tím nepozastavoval. Jednou z nejprotivnějších a nejnevědčejších činností je nedůstojné žebrání od návštěvníků plovárny o drobný příspěvek na její provoz a údržbu, který bývá často doprovázen sdělením „na co tady vybíráme“ či v lepším případě cinknutím několika korun do kasičky. Po těchto svěžích zážitcích se skutečně člověku chce trávit každých deset dnů celý den se sekačkou či třikrát denně jít po těchto návštěvních uklízet toalety, doplňovat jim mýdlo a toaletní papíry, které musíme kupovat právě z vyžebraných peněz.

Pokračující rekonstrukce, obnova a snad následující postupná dostavba a revitalizace areálu si tuto zásadní změnu žádá a myslím, že to bude krok logickým a správným směrem.

Ale nyní již k hodnocení uplynulé sezóny, která byla od založení spolku v roce 1997 již dvacátou devátou. Loni jsme si posteskli, že po období horkých letních měsíců uplynulých let byl loňský rok takový neslaný, nemastný, avšak ten letošní, ten byl vyloženě šťavnatý. Od dubna do května střídavě oblačno a žádné větší teplo, červen rovněž vlhký a chladný a prakticky celý červenec, jak přes kopírák. Chladnější dny a četné deště zkrátka plovárenské sezóně nepřály, což se projevilo nejen na návštěvnosti plovárny, vytíženosti stanového tábořiště, ale i na naplněnosti naší spolkové kasy. Zkrátka a dobře po dlouhé době bylo výrazně znát, že počasí letním radovánkám u vody letos nepřálo. Čemu ale výrazně šťavnaté léto přálo, byla vegetace, kdy tráva rašila závratným tempem.

Při líčení letošních aktivit se pokusím alespoň rámcově zachovat lineární časovou osu, byť v některých případech se jednalo o činnosti dlouhodobého charakteru.

Letošní rok nám začal vlastně ještě na konci roku loňského. Využili jsme příznivého počasí a v rámci dlouhodobě připravované instalace nového nájezdu pro převoznickou loď na zlenické straně řeky jsme ještě v prosinci (20.) loňského roku opravili jeho spodní dřevěnou část, jež ponořena do řeky je dlouhodobě vystavena kontaktu s vodou. Po odvozu nájezdu na senohrabskou stranu jsme **převařili a zpevnili železný rám konstrukce a kompletně vyměnili všechny dřevěné prvky nájezdu** tak, aby nám zase několik let dobře sloužil.

Přes zimu se nám řeka ani potok naštěstí nijak nerozvodnily a na jaře jsme na plovárně nemuseli sčítat žádné velké škody. Pár popadaných větví a tradiční úklid nepořádku, kterým nám zde přes zimu zanechají návštěvníci. Největší problém potom představovala **prasklá venkovní sprcha**, která po spuštění vody stříkala po plovárně všemi směry. O opravu se postupně pokoušelo osazenstvo Baštírny, byla vykopána rozsáhlá jáma, která však přívod vody nenalezla. Neúspěšné opravy jsme tedy vyřešili svépomocí. Jámu jsme prohloubili a našli průběh vodovodního potrubí, avšak přívod vody ke sprše je patrně zabetonován v základové kostce venkovní sprchy. Proto jsme výkop zpětně zasypali a havárii provizorně pro letošní sezónu vyřešili 3. května instalací vysokotlaké spojky, která nám udržela v provozu sprchu po celý rok bez problémů. Je však nezbytně nutné v příštím roce nainstalovat novou venkovní sprchu, která je v současné době již objednána. Nepůjde však o zcela halířovou investici.

A to již byl na obzoru duben a tudíž **zahájení další převoznické sezóny**. Pokud budeme počítat od vydání nejstarší nalezené žádosti o udělení koncese na zdejší přívoz Okrašlovacímu spolku, potom šlo o sezónu sto první. Poté co loď opustila svůj suchý dok v loděnici, byla spuštěna na vodu v sobotu **5. dubna** za velmi příjemného a místy slunečného počasí. Co je ovšem nutno zdůraznit, po podzimních povodních a slabé zimě postrádající větší množství sněhu byl stav

hladiny řeky na počátku dubna prakticky totožný se stavem, který známe z prázdninových dnů posledních let. Takto nízký stav vody na počátku jara jsme nikdo z nás nepamatoval a bohužel situace se v průběhu jara nezlepšila, naopak řeky pomalu, ale jistě průběžně ubývalo. A tak nikoho nepřekvapí, že jako v minulých letech bylo nutno v průběhu června a července několikrát vstoupit do řeky a u protějšího břehu lopatami postupně proházet cestu písčitou dunou, aby převoznická loď mohla zlenickým průplavem plout plně obsazená až ke svému kotvišti. V průběhu července bylo také nutno postupně posbírat a na hráz znovu navršíť kameny, které přes zimu a při jarním tání rozvalí proudící tok řeky či během roku postupně rozeberou a rozházejí zlořádné dětičky či pubescenti pod dohledem svých rodičů. Hráz nám opět pomohli naskládat naši přátelé a kamarádi, především Kamil z Kladna a Radek Kroužek pod bedlivým dohledem Karlíka Kroužka a s tekutou podporou hoteliéra Petra Pšenčíka z Kormoránu, který nás osobně až do řeky zásoboval chlazenými a orosenými kozlíky. Milá pozornost a vyjádření díků. V průběhu roku, ani na podzim, žádná velká voda nepřitekla a tak jsme sezónu dojezdili bez nutných přestávek či přerušení prakticky na nízkém stavu letní vody, která se dramaticky nezvedla ani v průběhu října. Přívoz pravidelně fungoval v průběhu dubna, května a října o víkendech a svátcích a následně v měsících červen, červenec, srpen a září každodenně bez přestávek vynucených vysokým či naopak nízkým stavem vody či nedostatkem personálu. A to je velmi dobrá zpráva. U bidla se během roku opět pravidelně střídali Jiří Kuffner a Vojtěch Kašpar, přičemž některé dny již tradičně zajišťovali naši další převozníci, především Tomáš Hnátek, Veronika Hnátková či Honza a Petr Hoffelner. Své bidlo si rovněž občas vyzkoušeli naši dlouholetí převozníci Věra a Josef Hoffelner. Co je však podstatné, že nás v průběhu roku posílil další a plnohodnotný převozník Martin Selucký, který se již několikrát zapojil do pravidelného cyklu střídání směn po dlouhých a krátkých týdnech, jelikož je zaměstnán rovněž na směny jako záchranář. Ve třech se to vždy lépe táhne a domluva je jednodušší. Za extrémně důležité považuji skutečnost, že Martin přesvědčil i svoji milou a drahou polovičku Verunku, aby se rovněž stala jeho plnohodnotnou lázeňskou, čímž jsme získali ohromnou posilu na nejbolestivějším a nejprotivnějším místě, které je spojeno výhradně s dřinou na plovárně při její údržbě, při úklidu sociálních zařízení a nedůstojným žebráním o finanční příspěvky na obnovu a provoz lázní. Posila na tomto postu je nad zlato a doufejme, že nám na tomto krajně nevděčném místě co nejdéle vydrží.

Se zahájením převoznické sezóny je spojena i jedna z našich dlouhodobých nočních mūr, kterou byla instalace **nového nájezdu pro převoznickou loď** na zlenické straně řeky. Tento velkorysý dar Tomáše Bičáka ze společnosti ROKA PLUS s. r. o. jsme dostali již na podzim roku 2023, avšak v loňském roce se nám jej nepodařilo umístit na jeho místo. Zabránila tomu především velká voda v září a říjnu loňského roku i naše aktivity související s výstavbou nové podlahy

v převoznickém domečku na podzim loňského roku. A tak s provinilostí k našemu dárci a mecenáši přistoupili jsme k jeho instalaci hned po spuštění převoznické lodi na vodu. Po přípravě 8. dubna, kdy byl nájezd umístěn do správné polohy na břehu, následovalo 11. dubna jeho vlastní usazení a svaření na místě, s nímž nám nezištně pomohli pracovníci společnosti ROKA PLUS s. r. o. a Jirka Růžek. Nájezd byl doplněn přivařeným novým zábradlím a novou stabilní dřevěnou deskou, čímž se zásadním způsobem zvýšil komfort nastupování a vystupování z lodi na zlenické straně. V plánu ještě máme estetickou úpravu nástupu na zdejší nájezd v podobě dvou dřevěných schodů a zatravnovacích pásů, na něž máme nakoupený materiál, ale s nastupující sezónou se nám již tento záměr nepodařilo zrealizovat.

Dubnové i květnové dny jsou spojeny především s krajně nevděčnými a intenzivními činnostmi souvisejícími s **jarní průběžnou údržbou a úklidem areálu plovárny**. V této souvislosti musíme poděkovat všem, kteří nám s tímto jarním úklidem pomáhají, a není jich málo. Letos nám na plovárně žádné větší škody nezanechala velká vody, ale množství odpadků po návštěvnicích, popadané větve či listí bylo nutno pohrabat, vyčistit dětské hřiště a především věnovat péči našim záhonkům a zahrádkám. Tradičně na jaře bylo nutno ořezat vrby a v průběhu léta došlo i na lípu před převoznickým domečkem (6. června). Bylo nutno dvakrát v průběhu roku ostříhat a upravit prostor v okolí čistírny odpadních vod, aby bylo možno bez problémů provádět její údržbu firmou VHS Benešov a.s. a v průběhu srpna byly do jejího okolí navezeny dva kubíky čerstvé mulčovací kůry. Další dva kubíky čerstvé mulčovací kůry jsme rozprostřeli mezi tavolníky pod Baštírnou na spodní loučce. Dopravu nám zdarma zajistil Karel Rys, tudíž poděkování směřuje i jeho směrem. Na podzim rovněž proběhlo i jejich prořezání. Pozornost pochopitelně byla v průběhu roku věnována i záhonku před převoznickým domečkem a jako každoročně jsme 21. května instalovali nové truhlíky s kytíčkami na plotech okolo plovárny.

Za tuto nevděčnou činnost patří velký díky naší lázeňské Alici Svaté, která s nekompromisně rostoucí zelení svádí celoročně nerovný boj s vypětím všech sil. Jde o nikdy nekončící a namáhavou práci, která podobně jako udržování záchodků v čistém a použitelném stavu prakticky není vidět, ale je podstatou příjemných vjemů návštěvníků tohoto místa.

V průběhu pozdního léta jsme se jako každoročně pustili do kompletní **úpravy** zarostlé a lidmi (především dětmi) systematicky rozebírané prezentace **archeologického nálezu nároží středověkého domu**. Bylo tedy opětovně nutno přistoupit k přeskládání a srovnání kamenů ve zdivu, odstranění náletů a travin i obnovení příkopu okolo zdiva a jeho doplnění o čistý říční písek. Prezentace archeologického nálezu tedy opět získala svou edukativní funkci a nepřipomíná zarostlou skalku.

Na podzim (1. listopadu) ještě proběhlo zásadní prořezání větví vrb nad sázavským břehem, které při větším vzedmutí větrů ohrožovaly návštěvnictvo

plovárny. Zde nám výrazně pomohli senohrabští kluci Fanda, Matěj, Kocour, Tomáš či Med, kteří nám již mnoho let pravidelně a velmi pomáhají. Vřelé díky za pomoc i za skutečnost, že někteří Senohrabáci již berou senohrabskou plovárnu za svou.

V průběhu roku jsme opět sváděli nerovný boj s hlodavci, kteří nám pravidelně rozkousají pytle s odpadky a následně je roztahají po přilehlém okolí či s krtkem, který v průběhu léta nesměle vršil kupičky, aby s příchodem podzimních dnů zahájil ofenzivu, po níž plovárna připomínala verdunské bojiště. A tak nezbývalo nic jiného, než pravidelně krtince rozhrabovat a rozhrabovat. Po loňských zkušenostech s deratizací v průběhu jarních měsíců, která nás po většinu sezóny hlodavců zbavila, jsme rozhodnutí v příštím roce deratizaci opakovat

Již v úvodu jsem letošnímu létu přiřkl adjektivum šťavnaté, což pochopitelně svědčilo travnímu porostu. Letos jsme až na krátké období výjimečně neměli spodní louku sežranou sluncem do zlatova, avšak o to více času jsme strávili času na sekačce či s křoviňákem. Pravidelné **sekání travního porostu** je další krajně nevděčnou činností, která prakticky není vidět, ale bez ní by areál prakticky během jedné sezóny připomínal sázavské břehy v širokém a dalekém okolí. Vždyť jak vypadá po dvou letech areál bývalého rekreačního střediska Bajkonur na protějším břehu po dvou letech neúdržby. My jsme letos vyjeli s traktorem celkem čtrnáctkrát (ve dnech 22. dubna; 30. dubna; 7. května; 14. května; 21. května; 30. května; 4. června; 11. června; 27. června; 22. července; 31. července; 8. srpna; 15. září a 2. října) a šestkrát jsme vytáhli strunovou sekačkou (23. dubna; 7. května; 21. května; 6. června; 21. července a 17. září). Jako v předchozích letech sekal především náš převozník Vojtěch Kašpar a vydatně mu pomáhali druhý převozník Jirka Kuffner, Jirka Halíř či Martin Selucký. V řeči čísel šlo přibližně o 130 až 140 hodin strávených výhradně sekáním lázeňského areálu, při němž bylo spáleno okolo 150 litrů benzínu. Náklady v letošním roce díky četnosti sekání a nezbytné údržbě či opravám již dožívajících strojů je možno vyčíslit na cca 12.000,- Kč ročně, avšak značnou část těchto výdajů dostáváme darem především od spřáteleného ústavu Archaia Praha z. ú.

Duben se nám bohužel nesl v duchu nepříznivých a smutných zpráv, ale ty dorazily ještě v závěru loňského roku. Jak jinak, než za cinkotu sklenic a výbuchu rachejtlí, upustil nás navždy 31. prosince roku 2024 těsně před nedožitymi 80 narozeninami **Josef Černoorský, zvaný Pepouš** (*13. ledna 1945). Osoba nesmazatelně spjatá se sázavským údolím i senohrabskou plovárnou, prezident Sázavské republiky, velký bavič, bravurní hráč na kytaru, zpěvák, spisovatel krátkých povídek ze života, ale především dřič a dobrý člověk. V době obnovy senohrabské plovárny zde trávil stovky hodin v montérkách při obnově kabin, loděnice a dalších částí naší plovárny. Zúčastnil

se mnoha brigád a pro svoji znalost práce se dřevem byl prakticky nenahraditelným členem našeho sdružení, ostatně postavil i původní dřevěnou převoznickou loď. Dlouhá léta jako demokraticky zvolený prezident Sázavské republiky zahajoval v srpnu ping-pongový turnaj *Hláška Cup* společně s kancléřem Martinem Líbalem a ministrem zahraničních věcí Milanem Slezákem. Ostatně mezi lidmi byl jako ryba ve vodě. Společenské akce doprovázel hrou na kytaru a zpěvem se svými sehranými a dlouholetými kamarády, zkrátka nikdy nezkazil žádnou legraci. Děkujeme za dlouholetou pomoc při záchraně senohrabské plovárny i za krásné chvíle s tebou při muzice, povídání a popíjení všemožných tekutých produktů.

Nejbližší kamarádi na něj vzpomenuli u jeho milovaného srubu nad přívodem ve Zlenicích v pátek 17. ledna. Vzpomeňte na Pepouše i vy, vždyť jeho hlas a kytary tón nás bude sázavským údolím provázet věčně.

V dubnu (16.) nás rovněž zasáhla zpráva o náhlém **úmrťi Josefa Spurného** ve věku 73 let. Tento nezdolný sportsman byl se svou půvabnou ženou Jiřinkou nedílnou součástí a dobrými dušemi našeho spolku. Nezkazil žádnou legraci, miloval zábavu, muziku, svou Jiřinku a senohrabskou plovárnu. Oba se pravidelně účastnili všech brigád i kulturních akcí, krásně maloval a vždy pořizoval a zasílal krásné fotografie, které vystihovaly půvab zdejšího místa vždy z nezvyklých pohledů i úhlů. Jiřinka se dlouhá léta starala o naše záhonky a ještě loni s námi Josef bujare slavil narozeniny a poslal několik krásných posledních fotek. Vždy dobře naladěný, vždy plný optimismu a svěbytného humoru, kterým rozdával úsměvy na všechny strany. Rovněž jemu patří náš velký dík za dlouholetou pomoc a podporu, zanechal jsi u nás kus dobré práce i dobré nálady.

A abychom smutným zprávám učinili zadost, měli bychom ještě poinformovat o posledním skutečném **rozloučení** s naším kamarádem a dékáčkem pohostinského zařízení Baštírna **Jaroslavem „Jarouškem“ Deverou**, kterého se 18. dubna na jeho oblíbeném místě zúčastnilo několik desítek kamarádů i rodinných příslušníků. Během této rozlučky vzniklo i důstojné pietní místo, které bude všem přítomným důrazně připomínat, kde Jaroušek nejraději s oblibou sedával.

S jarním obdobím května a června letos bylo spojeno především dokončení **rekonstrukce interiéru převoznického domečku**, kterou jsme v loňském roce zahájili stavbou nové podlahy. V letošním roce navázaly další potřebné a nezbytné práce, které pod vedením našeho technického dozoru investora Zorky Wogatzke postupně realizovali Pepa s Ivčou a kominík Rudolf Anděl ze Sázavy. Postupně byl vyvložkován a nově postaven komín, všechny stěny byly opatřeny novými omítkami, roh obložen dlaždicemi a byla instalována nová kamna, která se do chaloupky vrátila po dlouhých letech. Rekonstrukce byla dokončena 10. června a následovalo postupné zařizování a zabydlování. Od června jsme si tedy měli možnost si v opravené a nově zařízené chaloupce opět zatopit, což jsme

náležitě ocenili především v chladných plískanicích podzimních dnů. Velké díky všem, kteří přiložili ruku k dílu a především Zorce, které veškeré práce koordinovala a často logisticky zajišťovala. Byl tak dokončen a splněn jeden z našich dlouhodobých cílů, kterým byla postupná rekonstrukce celého převoznického domečku. Poté, co byla postupně obroušena a natřena střecha, udělány nové okapy a nový nátěr rovněž dostaly stěny chaloupky, byla dokončena v uplynulém roce i kompletní rekonstrukce jejího interiéru, která nás v průběhu loňského podzimu a letošních jarních měsíců celkově stála okolo 165.000,- Kč.

Druhou dlouhodobou trvalkou našeho snažení, která je však nad naše možnosti, je bohužel nadále problematická **funkčnost čistírny odpadních vod**. I v letošním roce jsme byli často poctěni příležitostným nelibým zápachem šířícím se okolím, na který jsme si však již patrně zvykli či se v posledních letech provozovateli čističky společnosti VHS Benešov a. s. podařilo systematickou péčí o čistírnu snížit její dopady na komfort lázeňských hostů či ubytovaných ve stanovém tábořišti. Rovněž nelze vyloučit, že svou roli v tomto případě sehrála i výrazně nižší letošní návštěvnost způsobená nepříznivým počasím. Podle loňských let možno soudit, že jsme měli letos minimálně o čtvrtinu až třetinu menší návštěvnost, avšak přesto jsme se nevyhnuli několika slunečným víkendům či větším akcím s extrémním náparem na zdejší poddimenzované sociální zařízení. I proto musíme opětovně vyjádřit poděkování pracovníkům společnosti VHS Benešov a. s., kteří i v letošním roce pravidelně jezdili a snažili se udržovat čistírnu v optimálním chodu a minimalizovat dopady jejího provozu na zdejší areál.

Nicméně dlouholetými zkušenostmi s provozem tohoto nezbytného zařízení jsme dospěli k všeobecnému konsensu, že stávající řešení sociálních zařízení s čistírnou odpadních vod je nevyhovující, špatně fungující a s ohledem na návštěvníkový provoz i poddimenzované. I proto jsme v průběhu roku společně se zástupci obce, provozovatele čistírny (VHS Benešov a.s.) a projektantem (PIK Vítek s. r. o.) absolvovali několik společných jednání za účelem návrhu snad již definitivního řešení. Proto byla na počátku roku předložena studie odkanalizování plovárny a restaurace Baštírna, která na základě poskytnutých údajů o charakteru a náročnosti provozu navrhla celkem pět alternativních řešení na odvedení a likvidaci splaškových vod z areálu, včetně předpokládaných investičních nákladů. Vedle možností rozšíření kapacity stávající čistírny odpadních vod dostavbou nových akumulací pro běžný i víkendový provoz a doplněný jednotkou dezodorizace vzduchu byla navržena i všeobecně prosazovaná a definitivní řešení umožňující varianta výstavby nové akumulární nádrže a připojení stávající i nové akumulární nádrže na kanalizační řad obce Čtyřkoly a na nově intenzifikovanou čistírnu odpadních vod v této obci.

Pro přípravu následného projektu bylo v průběhu letních měsíců provedeno podrobné geodetické zaměření našimi dvorními geodety a na jeho základě

projektanti projektové a inženýrské kanceláře PIK Vítek s. r. o. v listopadu předložili podrobnou dokumentaci pro stavební povolení, která počítá s napojením areálu restaurace Baštína a říčních lázní na vodovodní i kanalizační řad obce Čtyřkoly. Z obsáhlých diskusí bohužel vyplynulo, že tato alternativa je bohužel realizovatelná ve výhledu tří až pěti let a bude tedy nutno přistoupit i k realizaci dočasného posílení stávající čistírny. Ve hře je tedy nyní již čtvrtá varianta úpravy stávajícího zařízení čistírny odpadních vod, která bohužel opět zasáhne nevyhnutelnými stavebními a zemními pracemi do prostoru plovárny. Vedle obnovení funkce stávající jímky, situované mezi záchodky a stávající čistírnu, bude patrně nutno realizovat výkop pro novou akumulární nádrž a do blízkosti čističky bude nutno dočasně (do realizace odkanalizování do obce Čtyřkoly) umístit dezodorizační filtr o velikosti cca 1,5 x 1,5 metru, který bude krytý dřevěnou boudičkou. S odstupem několika let by potom mělo být realizováno definitivní řešení spočívající ve výstavbě nové akumulární nádrže v prostoru za pohostinstvím Baštína a svedení stávající i nové akumulární nádrže do nového tlakového kanalizačního řadu napojeného na čtyřkolský kanalizační i vodovodní systém.

Předložená projektová dokumentace ke stavebnímu povolení je v současné době projednávána zastupitelstvem obce, včetně předpokládaných finančních nákladů. K realizaci výše nastíněného dočasného provizorního řešení by se však podle dosavadních zpráv mělo přistoupit bohužel opět těsně před zahájením příští sezóny v jarních měsících. Ale necháme se překvapit. Každopádně z naší strany jsme obci nabídli maximální součinnost především s realizací nezbytných výkopových prací, abychom maximálním způsobem eliminovali případné škody na plovárenském areálu.

Ale to se již dostáváme k **zahájení plovárenské sezóny**, kterou přes nepříliš vydařené jarní počasí odstartovala instalace, respektive **spuštění koupacího mola** na vodu **17. května**. Jak již bylo zmíněno v úvodu, plovárenským radovánkám letos počasí v průběhu května, června i větší části července moc nepřálo a překvapivě setrvalý nízký stav vody příliš nelákal ani vodáctvo. To se pochopitelně projevilo na nižší návštěvnosti plovárny či stanového tábořiště a převážnou část návštěvníků potom tvořili spíše výletníci, kteří poseděli při konzumaci produktů vedlejšího pohostinského zařízení. Neslanou a nemastnou sezónu s mizerným počasím vystřídal na konci července a v první půlce srpna konečně dorazivší slunečné počasí, které však nemělo dlouhého trvání a s výjimkou několika příjemných dnů letos nedorazilo ani klasické babí léto.

Přes stesky nad letošním počasím, a z něho plynoucí nižší návštěvnosti plovárny i stanového tábořiště, se odehrálo několik významnějších kulturně-spoločenských či sportovních akcí. Již poosmé proběhly tradiční trojdenní **Narozky u Sázy**, tentokrát v termínu **23. až 25. května**, kdy vedle několika oslavenců (Kuláč, Hrádek, Vojta, Jenda, Robert) a jejich přátel a kamarádů

z osady Dejvické nádraží plovárnu navštívilo velké množství vyznavačů pohody, svobody a dobré zábavy. Nejinak tomu bylo letos a po rozcvičce prstů a hlasivek při pátečním potlachu u osadního ohně jsme v sobotu měli možnost v odpoledních hodinách oslavit 25 let antividadelního spolku MARZA, který si pro tuto mimořádnou příležitost připravil světovou premiéru nového divadelního kusu *Čtvrt fiction historika ze čtvrti ve čtvrtek čtvrtého čtvrtý ve čtvrt na čtyři*. Kdo dorazil, rozhodně nelitoval, jelikož tito vyznavači pozitivní konstruktivní satiry rozhodně předčili očekávání prakticky všech přítomných. Následně nás svojí hypnotickou hudbou zklidnil skvělý dvou mužný KATASTR. Českou disharmonii letos bohužel sklátil nějaký moribundus a nemohla dorazit, to však zcela vyhradili již tradiční účastníci tohoto potlachu, woodcoreový veterány dejvické hardcoreové scény Tři čutory, jejichž jediným hnacím motorem a tmelem sestavy i další existence je skutečnost, že se jim stále nepodařilo zničit Portu. Tak na jejich cestě za štěstím pevné podrážky mokasín, plné čutory, dobré trávy a snad i zatracené psí spřežení, aby za rok opět dorazili do říčních lázní zvěstovat údolí Zlaté řeky pravdu a lásku do všech Frýbích duší. Krásný a pohodový víkend nám nezkazilo ani nepříliš vlídné počasí, zvláště kytaristům v teplotách okolo dvou až tří stupňů nad nulou dost promrzaly prsty.

V podobném pohodovém kamarádkém a příznivém duchu se nesla další podobná akce, kterou byla **oslava kulatých (pšt... šedesátých) narozenin Julie a Pavla Hejzlarových**, našich dlouholetých kamarádů a obyvatel nedaleké Mrače. V sobotu **7. června** se tak na plovárnu opět sjelo několik desítek příjemných a příjemně naladěných lidí, kteří se přes značnou nepřízeň počasí, ostatně skoro celý den drobně pršelo, uměli skvěle a krásně bavit. Příjemný den nenuceně doplnili dvě neortodoxní kulturní vložky. V odpoledních hodinách jsme měli jedinečnou možnost vidět naprosto unikátní divadelní projekt DK (Divadlo kjógen), které představilo dvě nastudované japonské frašky kjógen v českém jazyce. Jde o výsledky dlouhodobého projektu vzájemné kulturní spolupráce mezi českými a japonskými divadelníky, kteří systematicky prezentují tento tradiční japonský umělecký žánr divadelní komiky. Večer nám potom k tanci a poslechu zahráli matadoři bigbítové scény z SPH (Sdružení přátel hudby), kde kromě mnoha skvělých muzikantů ovládá basovou kytaru Petr Durdík, bratr nám všem dobře známého kamaráda Tomáše Durdíka. Vedle kulturních zážitků bylo rovněž svěží setkání s příjemnými lidmi, kteří našemu spolku za možnost realizace této oslavy věnovali velkorysý sponzorský dar ve výši 20.000,- Kč. Z naší strany potěšení z příjemného dne a velké poděkování.

Následně proběhla i další tradiční společenská akce, kterou je výjezdní **zasedání Středočeské archeologické komise**, které letos proběhlo **16. června** přímo v areálu plovárny. Jde o každoroční akci, které se účastní zástupci všech organizací, které archeologicky působí na území středních Čech. Vedle informací o novinkách při archeologických výzkumech na území středních Čech

jsou diskutovány i další problémy spojené s realizací či zpracováním archeologických výzkumů, legislativními změnami či aktuálními výstavami a publikacemi. Jde o užitečný zdroj informací spojený rovněž s příjemným posezením a kuloárními diskusemi, které často končí až v pozdních nočních hodinách. Ostatně část účastníků již pravidelně zůstává do dalšího dne a vychutnávají si krásu zdejšího místa i okolní krajiny, kterou následně šíří do svých regionů.

Ve dnech **19. až 20. července** jsme ve zdraví přežili nájezd festivalu středověkých řemesel **Oživlý středověk**, který si na naší plovárně vždy zřídí základní tábor a využívá částečně její areál, včetně sociálních zařízení. Tyto tzv. dny středověkých řemesel na nedalekém hradě jsou především komerční akcí „parazitující“ na zdejším místě, což doprovází extrémní návštěvnost několikanásobně převyšující reálné možnosti tohoto místa. Od nedostatečného počtu sociálních zařízení, přes kapacitu obležené restaurace až po dlouhé fronty na převoznickou loď. To vše přináší značný diskomfort případným skutečným návštěvníkům říčních lázní či stanového tábořiště a především to nepřináší žádné finanční příspěvky na provoz a rozvoj lázní, ale o tom již byla výše řeč.

Dostáváme se na počátek srpna, který již tradičně bývá spojen s nejvýznamnější sportovní událostí roku, kterou je tabletennisový **Hláška Cup**, který se v letošním roce konal **9. srpna**. I letošní 24. ročník přilákal značné množství účastníků všemožného věku a na dvou dřevěných a jednom betonovém stole probíhala po celý den zajímavá klání. Po skupinové fázi v tomto roce následovala i skupinová finálová fáze, v níž si to o prvenství rozdali Vlado „Citron“ Wagner s Karlem Brýnou. Citron hájící barvy Starých hadrů mohl případnou výhrou zkompletovat pomyslnou Trojkorunu, tedy zvítězit potřetí za sebou, ale precizně hrající Karel byl tentokrát nad jeho síly. Dospělou kategorii tedy zcela ovládl levý zlenický břeh, jelikož i třetí místo získal levobřežník. Naštěstí vítěz dětské kategorie Vilda Hnátek pochází z naší domácí líhně a je tedy budoucností tohoto sportu na břehu pravém. Zlatým hřebem programu bylo strhující finále kategorie 80+ a invalidé mezi panem architektem Martinem Líbalem a jeho synem Patrikem. Šťastnější byl tentokrát mladší z nich, ale oba podali obdivuhodný výkon na hranici lidských možností. Ostatně celé rodině Líbalových a Hnátkových je nutno na závěr věnovat velký díky za vzornou přípravu, organizaci vlastního turnaje, bezproblémový průběh i hodnotné ceny, které si vítězové zaslouženě zkonsumovali. Odměnou je neutichající zájem o účast v turnaji i dramaticky každoročně rostoucí kvalita jednotlivých hráčů.

V souvislosti s blížícím se výročím čtvrtstoletí pingpongového turnaje jsme se rozhodli i k zásadnímu kroku. Již obtížně udržovatelný betonový centrkurt v areálu říčních lázní nahradit **novým pingpongovým stolem**. Při obnově dětského hřiště v obci Senohraby byly demontovány dva velmi zachovalé a

trvanlivé stoly z umělého kamene, které jsme od obce dostaly darem. Oba po celou sezónu ležely ladem na okraji plovárny, avšak po skončení letošního ročníku turnaje a důstojném rozloučení s legendárním „betonem“ jsme přistoupili k jeho likvidaci a následné instalaci stolu nového netuše, jak komplikovaná tato výměna může být. Po očištění a přípravě nového stolu jsme vyhloubili a vybetonovali nové základové patky (18. srpna), avšak zjistili jsme, že váha stolu je nad síly minimálně deseti mužů. K vlastnímu sesazení a instalaci nového stolu tedy mohlo dojít až 13. září, kdy se nás v areálu při vyzvedávání koupacího mola z vody sešlo větší množství. Nedbajíce starého známého přísloví „dvakrát měř, jednou řež“ jsme zjistili, že výška stolu odpovídá spíše volejbalovým nežli tabletenisovým pravidlům a tak jsme museli následně přistoupit k prohloubení základových patek, vybetonování a následnému opětovnému usazení stolu, tentokrát již skutečně do požadované výše desky stolu 76 centimetrů nad zemí. Napodruhé se podařilo a tak doufáme, že nám nový pingpongový stůl bude minimálně stejně dobře a dlouho sloužit, jako ten původní betonový. Závěrem nutno podotknout, že druhý darovaný pingpongový stůl bohužel při demontáži značně utrpěl a patrně jej nebude možno využít.

Při závěrečné instalaci stolu jsme využili početného osazenstva poslední větší společenské akce v areálu říčních lázní, kterým bylo **setkání milovníků středověkého válečnictví** pořádané společností Historama.cz na senohrabské plovárně. O víkendu **4. a 5. října** plovárna sloužila coby základní tábor desítkám zbrojnošů, rytířů, panošů či markytánek, kteří v okolních lesích a na hradě nacvičovali a nahrávali v dobových kostýmech různé scénky z temného středověku. Setkání to bylo milé a příjemné.

Tradiční podzimní akcí je **vzpomínka na našeho kamaráda profesora Tomáše Durdíka**, kterou každoročně spolupořádáme na jeho oblíbeném místě v areálu hradu Zlenice společně se členy zdejšího hradního spolku. A nejinak tomu bylo i v letošním roce, kdy jsme se přesně v den výročí jeho úmrtí **20. září** sešli ve zdejším hradním paláci a další úsměvnou historkou zavzpomínali na tohoto velkého vědce, archeologa a především zábavného kamaráda.

S prezentací našeho oblíbeného místa bezpochyby souvisí prodej drobných upomínkových předmětů, které nám rovněž přinášejí i nějakou drobnou korunu do naší spolkové pokladničky. Na druhou stranu je jasné, že nejdříve musíme do našich skladových zásob investovat a teprve následně se nám peníze vložené do nákupu při následném pozdějším prodeji vrátí. Z pokladní zprávy bude zřejmé, že jsme v uplynulém roce na nákup věcí určených k prodeji vydali poměrně značné částky. Kromě standardního sortimentu jsme v uplynulém roce nakoupili značné množství **nově vydané letní férie Františka Dostála Letní lidé**, která kdysi vznikala na naší plovárně. Nové vydání zajistila naše členka Alenka

Vykulilová a víme, že se u nás velmi dobře prodává. A v neposlední řadě bych rád zmínil vznik **nové edice oblíbených hrnků s úsměvem Zdeňka Hofmana**, kterých jsme v průběhu roku nechali vyrobit větší počet, jelikož poslední zbytky původní edice se nám v uplynulém roce podařilo zcela vyprodat. Vznikl tedy poněkud jednodušší a barevně výraznější návrh, který snad bude stejně oblíben jako ten předchozí. Rovněž jsme nechali vyrobit větší množství lázeňských propagačních tužek, jelikož pozůstatky poslední várky jsme doprodali prakticky ihned na jaře.

Ale to se již chýlíme ke konci letošní sezóny. Jelikož ani září příliš nepřálo vodním radovánkám a babí léto letos jaksi nedorazilo, **ukončili jsme letošní plovárenskou sezónu** vytažením koupacího mola z vody v sobotu **13. září**.

Nebyl to však konec našich aktivit. Již dlouhou dobu jsme nesli nelibě stav přístřešku nad sezením u ohniště, jehož azbestové desky na střeše již dosluhovaly. Delší dobu jsme se zanášeli myšlenkou, postavit altán nový, který by opět delší dobu sloužil, avšak v letošním roce naše přesvědčení o smysluplnosti této akce uzrálo a rozhodli jsme se k činům. S naším osvědčeným dodavatelem Viktorem Švehlákem jsme připravili projekt, spočítali a objednali materiál a pustili se do **realizace obnovy altánu u ohniště**. Naplňujeme tak naši představu o postupných každoročních krocích při zvelebování tohoto krásného místa. Po dokončení kompletní rekonstrukce převoznického domečku tedy pokračujeme stavbou nového altánu. Ta byla zahájena objednávkou a transportem přibližně čtyř kubíků modřínového dřeva na plovárnu **10. září** a následnou demontáží stávajícího přístřešku. Nejdříve jsme **24. října** odstranili azbestovou střešní krytinu, která byla následně ekologicky zlikvidována odbornou firmou ELDO Marek Vokatý na náklady vlastníka areálu – tedy obce Senohraby. A dřevěná konstrukce dožívajícího altánu byla rozebrána **31. října**, čímž bylo staveniště připraveno pro novou výstavbu, která bude realizována v závěru letošního roku. Nepůjde o akci z nejlevnějších, jelikož pouze materiál (dřevo) stál 68.500,- Kč, avšak v tomto případě nám tuto platbu kompletně uhradila obec Senohraby. Ke konci října jsme rovněž na obec zaslali podrobný rozpočet na stavbu altánu (celkové náklady 307.120,- Kč) s žádostí o finanční podporu této investice. Půjde o celodřevěný altán na půdorysu původního, krytý sedlovou střechou s delšími bočními přesahy na obou delších stranách. Střecha potom bude kryta barveným pozinkovým plechem v duchu střechy převoznického domečku. Stavba již byla na konci listopadu zahájena a s její realizací i úhradou z vlastních zdrojů v příštím roce počítáme, byť se naše spolková kasa dostane bezpochyby do červených čísel a budeme nuceni se na úhradu složit formou sbírky.

Výhledově jsme rovněž poptali osvědčenou firmu Hřiště pod květinou s. r. o., která nám v loňském roce dodala nové herní prvky a plovárenský mobiliář, aby nám připravili rozpočet na výměnu stávajícího dožívajícího mobiliáře (5 stolů a

6 lavic). Tento rozpočet jsme rovněž s žádostí o podporu (273.200,- Kč včetně DPH) odeslali na vlastníka areálu, tedy obec Senohraby. V případě neposkytnutí finančního příspěvku obcí si tuto investici nebudeme moci v současné době dovolit a budeme ji nuceni odložit na pozdější časy.

Tím se již skutečně dostáváme na samý závěr sezóny, kterou jsme ukončili **1. listopadu vytažením převoznické lodě z vody**. Po poctivé očištění jsme loď uložili k zimnímu spánku do loděnice, avšak zjistili jsme, že na příští sezónu musíme vyrobit nové dřevěné sedačky do lodi, jelikož ty původní nám při zazimování lodi zůstaly v rukou. Závěr sezóny jsme zakončili tradičním posezením nad lákavými a chutnými pokrmy, bečkou piva i kalíšky tekutých dobrodiní, přičemž pozornost a díky si zaslouží sponzorská dršťková polévka od Jirky Halíře i sponzorský gulášek od Petra Pšenčíka, který dorazil z druhé strany řeky z Kormorána.

Pokud jsem si v loňském roce stěžoval na neslanost a nemastnost plovárenské sezóny, ta letošní na tom byla ještě hůře. Nepříznivé, deštivé a chladné počasí nelákalo především v červnu a červenci k posezení u vody a nízký stav vody v Sázavě odradil i většinu vodáků. To se nám bezpochyby projevilo v o čtvrtinu až třetinu menší návštěvnosti plovárny i stanového tábořiště, než tomu bylo v uplynulých letech. Jak jsem již zdůraznil, celoročně nízký stav vody do značné míry ovlivňoval a komplikoval provoz přívozu a bez nasazení brutální lidské síly bychom po značnou část léta nejspíše nejezdili. Ovšem na tuto komplikaci jsme si již poslední léta zvykli.

Vše špatné je pro něco dobré. Menší návštěvnost znamená více času pro zvelebování areálu říčních lázní, do něhož jsme v posledních letech vrhli značné síly a především nasypali velké množství peněz. Nejinak tomu bylo i letos, kdy byla dokončena kompletní rekonstrukce převoznického domečku, instalován nový ping-pongový stůl a zahájena výstavba nového krytého sezení u ohniště. Doufám, že se nám v letošním roce podařilo opět posunout zvelebování našeho krásného místa správným směrem. Rovněž předpokládám, že v nastaveném kurzu drobných a postupných kroků budeme moci nadále sunout věci kupředu a těšit se z dobře odvedené práce.

V závěru se vždy sluší podrobněji prezentovat naše letošní výdaje, které dohromady činily 202.900,- Kč (údaje jsou zaokrouhleny na stovky korun). Největší výdaje byly pochopitelně spojeny s rekonstrukcí převoznického domečku, která nás celkově v uplynulých dvou letech stála 164.300,- Kč (z toho jsme 84.300,- Kč za stavbu podlahy uhradili již v loňském roce). Druhý největší výdaj představuje nákup upomínkových předmětů pro další prodej (55.500,- Kč), především jde o turistické vizitky, známky, ale v letošním roce jsme zásadním způsobem investovali do sortimentu, který se nám bude postupně vracet v čase delšího trvání. Především jsme pořídili novou kolekci památečních

hrnků (22.300,- Kč), větší množství publikací Letní lidé Františka Dostála (17.300,- Kč), nové památeční propisky (3.500,- Kč), magnetky a pohledy (3.600,- Kč) a turistické vizitky a pohledy od obce Senohraby (7.900,- Kč). Raději jsme tedy koncem roku nakoupili zboží k dalšímu prodeji, než abychom zbytečně příští rok při podávání daňového priznání zjistili, že budeme nuceni platit daně. Následují položky, které jsme letos vynaložili na rekonstrukci převoznického domečku. Především šlo o hotovostní platby z pokladny za zednické práce (39.000,- Kč), kominické práce na výstavbě a zapojení nového komínu (18.600,- Kč) či platby za nákup stavebního materiálu (29.400,- Kč). Značné výdaje rovněž souvisely s vybavením a zabydlením rekonstruovaného převoznického domečku, nové garnýže, police, vybavení kuchyňky apod. (6.600,- Kč). Podobný obnos (6.900,- Kč) jsme letos utratili za zahradnický sortiment – především hlína, kůra, hnojivo a keře či drogistické zboží a hygienické potřeby (6.300,- Kč) na sociální zařízení. Značný výdaj byl spojen s nákupem nového nářadí – elektrická ruční pila a multifunkční vrtačka, bruska a pilka (celkem 16.600,- Kč). Dalším významným výdajem byla faktura za spotřebu elektrické energie (17.000,- Kč) od obecního úřadu v Senohrabech, jelikož v rámci našeho stanového tábořiště návštěvníci využívají elektrický vařič, rychlovarnou konvici, lednici či osvětlení.

Vykazované výdaje spojené s provozem a drobným materiálem sloužícím k drobným opravám a údržbě celého areálu jsou ovšem pouze zlomkem toho, co se fakticky na plovárně během sezóny spotřebuje. Velké množství věcí totiž dostáváme v podobě velkorýsých sponzorských darů od našich mecenášů, mezi nimiž musíme jmenovat především Jiřího Halíře, Tomáše Bičáka či zapsaný ústav ARCHAIA Praha z. ú., který nám sponzorsky poskytuje například pohonné hmoty. Nesmíme ovšem zapomínat na drobné dárcy, kteří nám často přinesou či přivezou balík toaletního papíru či pytle do košů, jejichž spotřeba je nekonečná. Všem vřele děkujeme a každého drobného daru si vážíme. V neposlední řadě nesmíme zapomenout na výdaje spojené s občerstvením a pohoštěním při několika společenských akcích souvisejících se zahájením či ukončením sezóny či spouštěním a vytahováním koupacího mola z vody. Za občerstvení na tyto akce jsme utratili celkem 7.000,- Kč.

Kromě příjmů ze stanování a dobrovolných příspěvků od návštěvníků plovárny jsme i v letošním roce obdrželi tradiční příspěvek od obce všem senohrabským spolkům, který v letošním roce činil 15.000,- Kč. Příspěvek nám byl poukázán na účet na základě podpisu veřejnoprávní smlouvy o poskytnutí neinvestiční dotace z rozpočtu obce Senohraby č. 9/2025 dne 2. července 2025 a byl vyúčtován dodáním daňových dokladů 13. listopadu na obecní úřad v Senohrabech. Příspěvek byl v letošním roce použit prakticky a výhradně k úhradě stavebního materiálu na rekonstrukci převoznického domečku.

Všem našim sponzorům, podporovatelům a mecenášům pochopitelně děkujeme a tradičně jim bylo poděkováno na členské schůzi, která se konala 22. listopadu v restauraci Baštírna na senohrabské plovárně. V uplynulém roce šlo

jmenovitě o následující osoby: Pavel A Julie Hejzlarovi, Jiřinka Spurná, Jaroslav Jarušek, Roman Kotlán, Antonín Kotlán, Zdeněk Kucler, Miloslava Hilgertová, Jan Hoffelner, Vít Fortelka, Aleš Kohout, Milan Gregor či Jan Toman, kteří nám v uplynulém roce dohromady zaslali na náš účet 21.050,- Kč. Dalších 8.200,- Kč na náš účet dorazilo ve formě platby dobrovolného vstupného na plovárnu či jako úhrada za nákup upomínkových předmětů, knih či poplatků za ubytování.

Nastíněné výsledky spolkového hospodaření, čteme-li i výsledky předchozích let, jednoznačně poukazují na skutečnost, že přes velkorysost některých našich mecenášů si provoz senohrabské plovárny neporadí bez entuziazmu jeho osazenstva a především bez dobrovolných příspěvků návštěvníků plovárny, poplatku vybíraného za stanování či výtěžku z prodeje různých upomínkových předmětů, knih a pohledů. Provoz i opravy a rozvoj svěřeného areálu tak fakticky a výhradně stojí na partě několika nadšenců fungujících zadarmo a stojí i padá s nedůstojným, úmorným a nevděčným žebráním o příspěvky do spolkové kasy, které musí dnes a denně absolvovat naše lázeňské Zorka Wogatzke, Alice Svatá a Veronika Selucká. K žebrání nutno připočísti jízlivé komentáře takto „oloupených“ návštěvníků, kterým nevádí masivní útrata v sousedním pohostinském zařízení, ale požadovaná pětka za půjčení lehátka a čisté záchody jim přijde jako loupežnictví. Že se během dne lázeňské nezastaví, ráno čistí záchody a doplňují toaletní potřeby, to samé ještě několikrát během dne. A navečer místo odpočinku musí ubytovat nové hosty již prakticky za tmy. Rovněž stovky hodin strávené údržbou areálu, zeleně, sekáním a drobnými opravami lidé nevidí. Údržba koupacího mola musí být pravidelná a stojí nemalé peníze. Železná konstrukce vyžaduje občas svaření, dřevěné podlahy výměnu. Pohodlný vstup do vody je široko daleko jedinou možností, tak za co tady vlastně vybíráme? Ne nevybíráme, poníženě už leta žebráme, aby nám na naši činnost někdo alespoň nějakou korunou přispěl. Za tuto krajně nevděčnou a nedůstojnou práci našim lázeňským velký dík. Bez nich by to tady již dávno schvátily kopřivy a lázně by schroustal zub času. Pokračovat dále v tomto duchu žebroty však dokážou pouze seabemrskáči.

Shrnutí našich příjmů a výdajů v loňském roce bylo podrobněji ve formě příjmových a výdajových tabulek předloženo společně s podrobnou zprávou o hospodaření na členské schůzi 22. listopadu 2025 a bude publikováno v zápisu z jednání této členské schůze. Podobně bylo členstvo na této členské schůzi informováno o odevzdání přiznání k dani z příjmů právnických osob za náš spolek, které bylo podáno 18. března roku 2025 na finanční úřad Středočeského kraje datovou schránkou.

Závěrem několik zamyšlení nad výhledy a **krátkodobými i dlouhodobými cíli**, které by naše členstvo v následujícím roce či letech chtělo postupně plnit. S ohledem na nejisté výsledky jsme před časem ustoupili od představy uchopit revitalizaci říčních lázní komplexně a jednorázově dosáhnout jeho zásadní

proměny, rekonstrukce a dostavby. Naopak jsme se vydali cestou postupných a drobných kroků, které jsme schopni realizovat vlastními silami a snad i za vlastní peníze. Po dokončení rekonstrukce převoznického domečku jsme se letos pustili do stavby nového altánu u ohniště, který by snad již na jaře příštího roku měl sloužit.

A právě s vybavením nového altánu je spojen jeden z dílčích úkolů, který bychom chtěli příští rok splnit a tím je jeho **elektrifikace**. Večerní osvětlení altánu, lednička či rychlovarná konvice pro ubytované ve stanovém tábořišti je již léta zajištěno nataženou prodlužovací šňůrou přes areál plovárny, což rozhodně není řešení komfortní, bezpečné, normám odpovídající a již vůbec ne vkusné. Proto bychom rády do **nového přístřešku** instalovali stabilní světla a především novou rozvodnou skříň s přívodem, který by byl k přístřešku veden v zemi. Nová rozvodná skříň by mohla rovněž i výborně sloužit jako alternativní zdroj napájení při různých společenských či kulturních akcích, které na plovárně občas pořádáme.

Před zahájením nové převoznické sezóny musíme udělat **nové dřevěné sedačky do převoznické lodě** a rádi bychom dokončili **kosmetické úpravy nájezdu na zlenické straně řeky**. K tomu již máme z letoška zakoupený materiál a klimatickými jevy trpící dřevěný nástup k přívozu bychom rádi nahradili dvěma dřevěnými stupni se zatravnovacími pásy.

Před zahájením sezóny bychom rovněž rádi dokončili prořezání nebezpečných větví v areálu lázní a **pokáceli několik stromů v okolí loděnice**, které již dlouhodobě ohrožují návštěvníky říčních lázní i jejich mobiliář. Kácení musí realizovat odborník, patrně s vysokozdvížné plošiny, což bude nepochybně značně drahá záležitost, kterou si v současné době nemůžeme z finančních důvodů dovolit. Budeme se tedy snažit tuto konkrétní věc řešit s obcí.

Zahájení plovárenské sezóny musí rovněž předcházet **instalace nové venkovní sprchy**, jelikož stará během minulé zimy praskla. Nová venkovní sprcha již byla objednána, ale opět nepůjde o lacinou hračku. Bez funkční venkovní sprchy si však areál říčních lázní těžko dovedeme představit a tak tato investice bude nezbytná.

Přetrvávající problémy s vjezdem neukázněných cyklistů do areálu říčních lázní nás nadále vedou k nezbytnosti realizace zamýšleného opatření zajišťující **znemožnění průjezdu cyklistů areálem plovárny**. I tento dílčí úkol považujeme za vysoce aktuální a rádi bychom jej v následujícím roce uskutečnili.

Dalším dílčím projektem, který považujeme za nezbytný a smysluplný, je **instalace osvětlení nad lázeňskými kabinami** a nad lávkou přes Mnichovku, které z bezpečnostního hlediska považujeme za potřebné. Tento dlouhodobě neplněný úkol bychom mohli spojit s připravovanou elektrifikací nového přístřešku.

Při pohledu do spolkové kasy a po sečtení předpokládaných nákladů na výstavbu nového altánu a na nezbytně nutné kroky předcházející zahájení provozu plovárny na jaře roku 2026 docházíme k závěru, že více asi příští rok nestihneme, respektive nezaplatíme. Uvidíme, jak obec vyslyší naše stesky a žádosti o spolufinancování výstavby nového altánu a také uvidíme, co a především kdy nás čeká při **rozšíření kapacity stávající čistírny odpadních vod**. Z dosavadních zkušeností víme, že škody v rámci realizovaných stavebních aktivit vždy generují nutnost finančně náročné revitalizace poškozené části areálu, která nepochybně půjde opět na naše bedra.

Přes preferovanou a s ohledem na naše finanční i časové možnosti nastoupenou cestu postupných kroků jsme pochopitelně zcela nezavrhlí postupnou **přípravu rozsáhlého projektu obnovy a revitalizace areálu říčních lázní** tak, jak jsme jej postupně představovali v uplynulých letech na stránkách výročních zpráv. K realizaci jsou ale nezbytné finance a finance mohou být až v okamžiku, kdy bude předložena nějaká podrobnější studie reflektující naše potřeby a zadání. Bohužel dosavadní dva až tři pokusy o přípravu této studie skoro vždy skončili po prvotním nadšení racionálním vystřízlivěním, že je to hodně práce a zadarmo. Bohužel ani loni avizovanou diplomovou práci paní Petry Maršálkové na Katedře zahradní a krajinářské architektury České zemědělské univerzity nemáme k dispozici a tak jsme naše představy a potřeby (úpravy břehů řeky pro větší komfort koupajících; zřízení vodáckého přístaviště s pohodlnějším vystupování a uvazováním lodí; rekonstrukce stávajícího a nevyhovujícího sociálního zařízení; replika stávajících a dostavba nových lázeňských kabin; zázemí pro skladování sportovního náčiní; zázemí pro odpadové hospodářství; nové zdvojené kabiny s možností přespání apod.) konzultovali s několika dalšími architekty, zda by neměli zájem na tomto projektu participovat. Bohužel však stále bez nějakého hmatatelného výsledku, ale v naší snaze budeme pokračovat.

Náš spolek je již devětadvacátým rokem nájemcem zdejšího areálu říčních lázní, které jsou v majetku obce Senohrab a po celou tuto dobu zajišťuje jeho průběžnou opravu a údržbu z vlastních zdrojů. Každoroční příspěvek od obce (v loňském roce 15.000,- Kč) nám nestačí ani na pokrytí faktury za elektrický proud, který zase zpětně platíme coby spolek zpět do obecní kasy. Sečteno a podtrženo musíme na sezónu každý rok na provoz a údržbu areálu vyžebrať 120.000 až 140.000,- Kč. Tento způsob financování provozu říčních lázní považují již delší dobu za nedůstojný a není dlouhodobě udržitelný. Ceny všeho dramaticky rostou, avšak dobrovolné vstupné dnes většinou v lepším případě končí vysypáním drobných z peněženky do naší kasičky. Takto se nadají zajistit nezbytné rozsáhlé investice, takto se nedá dlouhodobě provozovat toto místo, které již delší dobu není koníčkem, ale fakticky prací na plný úvazek.

A tímto oslím můstkem se dostáváme k závěrečnému poděkování všem, kteří se ještě nenechali znechutit a táhnou tuhle káru stále dál, nedbajíce přibývajícího věku, šedin, bolesti zad a neomaleného chování namistrovaných cyklistů, egoistických pejskařů, asertivních pedagogů, nevzdělaných hulvátů a dalších prapodivných a pitoreskních postavíček, jejichž počet pochopitelně s přibývajícím návštěvníky průběžně narůstá. Proto bych chtěl poděkovat všem našim členům, příznivcům a kamarádům, kteří nám pomáhají drobnými i velkorysími finančními dary či fakticky pomáhají s provozem formou sponzorských darů nezbytných každodenních potřeb (hygienické prostředky; pytle na odpadky; náradí; spojovací materiál a mnoho další nezbytných věcí) či přímo aktivním zapojením do nezbytných plovárenských činností.

Každoročně musíme vyseknout poklonu našim lázeňským za prakticky neviditelnou, úmornou a krajně nevděčnou každodenní práci. Jde o stovky hodin strávených při zajišťování bezproblémového provozu celého areálu, úmornou každodenní péči o čistotu a vybavení sociálních zařízení a o nekonečnou práci při údržbě zeleně, květinových záhonů, keřů a zkrátka všeho krásného co dělá z plovárenského areálu krásné místo pro příjemný pobyt u Zlaté řeky. Bez jejich přičinění by nebylo možno podobné zařízení provozovat a bez jejich úsilí a nadšení bychom nemohli pokračovat v postupném zvelebování tohoto kouzelného místa. V neposlední řadě zajišťují nejen praktické fungování celého areálu v průběhu sezóny, ale rovněž i množství společenských a kulturních akcí, které se zde odehrávají. Rovněž si musíme uvědomit, že vedle této olbřímí pravidelné každodenní práce nám zajišťují prakticky jediný zdroj příjmů našeho spolku, kterým je dobrovolné vstupné, o něž musejí dennodenně nedůstojně škemrat. Bez takto vyžebovaných peněz by zdejší areál rozhodně nevzkvétal. Velké poděkování tedy náleží Alici Svaté a Zorce Wogatzke, na jejichž bedrech již dlouhá léta popularita tohoto místa leží. Velkým potěšením letošního roku je skutečnost, že se k nám do zajištění provozu plovárny plnohodnotnou měrou zapojila nová paní lázeňská Veronika Selucká, která se, přestože za námi již několik let pravidelně jezdí a ví, co nevděčná role lázeňské obnáší, této role nezalekla. Kéž by jí nadšení pro toto místo co nejdéle vydrželo.

Vedle již výše jmenovaným mecenášům a sponzorům musíme poděkovat opětovně našim příznivcům a kamarádům, kteří nám pomáhají s těžšími a obtížnými činnostmi, jako je spouštění a vyndání lodi z vody či instalace a úklid koupacího mola. Bez jejich pomoci bychom se těžko obešli a na srdci nás hřeje skutečnost, že se nám rozrůstá okruh senohrabských kluků, kteří nám kdykoli je potřeba, přijdou pomoci. Mezi mnohými musíme jmenovat Jirku Halíře, Jirku Růžka, Fandu, Matěje, Tomáše Králíčka, Kocoura, Meda, Mariana Kruckého, Milana s Pavlou, celou rodinu Líbalových a Hnátkových, Obíka i kluky Hoffelnerovy, Petra a Honzu. Na mnoho z vás jsem zapomněl, za což se omlouvám a koupím vám pivo.

Nesmíme ani zapomenout na naše předchůdce, kterým sice již síly ubývají, ale stále mezi nás chodí a s leccíms pomohou. Bez jejich dlouholeté práce bychom se neměli o co starat a proto velké díky všem matkám zakladatelkám i otcům zakladatelům, především Věrušce Hoffelnerové, Josefu Hoffelnerovy, Ivance Masopustová a zástupům dalších.

Členskou schůzi jsme i letos absolvovali v příjemné a vyhráté osvěžovně Baštírna, která je s námi spojena prakticky pupeční šňůrou a kde nacházíme po celou sezónu od jejího osazenstva vlídné přijetí, přátelskou atmosféru, vstřícnost i pomoc, za níž děkujeme.

Velké díky za propagaci naší plovárny potom samozřejmě patří Alici Svaté, která zřídila a provozuje naše facebookové stránky **Říční lázně Senohraby**, kde aktuálně prezentuje novinky, naše aktivity i plány v průběhu roku. Ty jsou ostatně zveřejňovány i na našich webových stránkách **www.plovarna-senohraby.cz**, jejichž náplň zajišťuje Vojtěch Kašpar a finální podobu jim dává webmaster Michal Svatý, kterému tímto rovněž vyslovuji poděkování.

Na závěr bilancování uplynulé sezóny je nutno tradičně zopakovat nezbytné zákonem stanovené informace. Spolek je standardně zapsán ve spolkovém rejstříku vedeném Městským soudem v Praze a veškeré náležitosti jsou do rejstříku doplněny (stanovy našeho spolku, zápis z ustanovující členské schůze z 15. listopadu 2014, i zápis z poslední volební členské schůze z 30. listopadu roku 2024). Kolektivním statutárním orgánem Spolku je od 30. listopadu 2024 (na dobu pěti let) výbor, pracující ve složení Ivana Masopustová, Alice Svatá, Věra Hoffelnerová, Vojtěch Kašpar a Veronika Hnátková, přičemž zastupovat spolek navenek může kterýkoliv z členů výboru samostatně. Areál říčních lázní provozujeme na základě dodatku č. 1 ze dne 23. dubna 2021 k platné nájemní smlouvě na dobu neurčitou s vlastníkem pozemků (Obec Senohraby) ze dne 1. května 2016. Tradičním, nezbytným a krajně nepříjemným jarním úkolem je odevzdání daňového přiznání za rok 2024, které bylo podáno naší pokladní paní Alicí Svatou v řádném termínu 18. března roku 2025.

K 22. listopadu roku 2025 má Spolek pro senohrabskou plovárnu a přívoz celkem 18 aktivních členů a s potěšením musíme konstatovat, že oproti předchozím létům nás v uplynulém roce nikdo navždy neopustil.

Doufám, že následující rok bude klimaticky trochu příznivější lázeňskému životu i že se nám podaří zrealizovat většinu našich předsevzetí. Zároveň bych rád vyjádřil přání, abychom se tady zase všichni spolu sešli ve zdraví i v nastávající jubilejní třicáté plovárenské sezóně.

Tato výroční zpráva byla předložena a schválena na **členské schůzi** členů a příznivců Spolku **22. listopadu** roku 2025 v restauraci Baštírna na senohrabské plovárně.

20. prosince 2024 – oprava nájezdu pro lod'

Ještě na konci loňského roku jsme vyměnili dřevěné prvky nájezdu pro lod' na zlenické straně řeky

A rovněž opravili a svařili železnou konstrukci nájezdu

26. února 2025 – Mapy.cz nás opět hodnotí kladně

[Mapy.cz](https://www.mapy.cz)

**Váš podnik září i letos
mezi nejlépe
hodnocenými místy na
Mapy.cz**

Smekáme před vámi a buďte zaslouženě pyšní, co pro svůj podnik děláte. Lidé ho chválí a doporučují ostatním.

MAPY.COM

A protože vaše skvělá práce nemůže ani letos zůstat bez odměny, do poštovní schránky vám dorazí zelená obálka s oceněním pro rok 2025. Samolepku lidé znají a nalepená na dveřích nebo výloze vašeho podniku dokazuje, že se u vás zákazníkům dostane prvotřídních služeb.

Samolepku odesíláme na tuto adresu:

[Spolek pro
senohrabskou plovárnu a
přívov](#)

**Spolek pro senohrabskou plovárnu a
přívov**

Kempy

Posázavská 225, 25166 Senohraby

telefon [+420224314978](tel:+420224314978)

web [Web](#)

[na Mapy.cz](#)

5. dubna 2025 – příprava a spuštění převoznické lodi na vodu

Lod' ještě v loděnici po zimním spánku

Ale hastrman Pepan již na svém místě u přívozu

Jarní ořezávání stromů

A vrby před chaloupkou

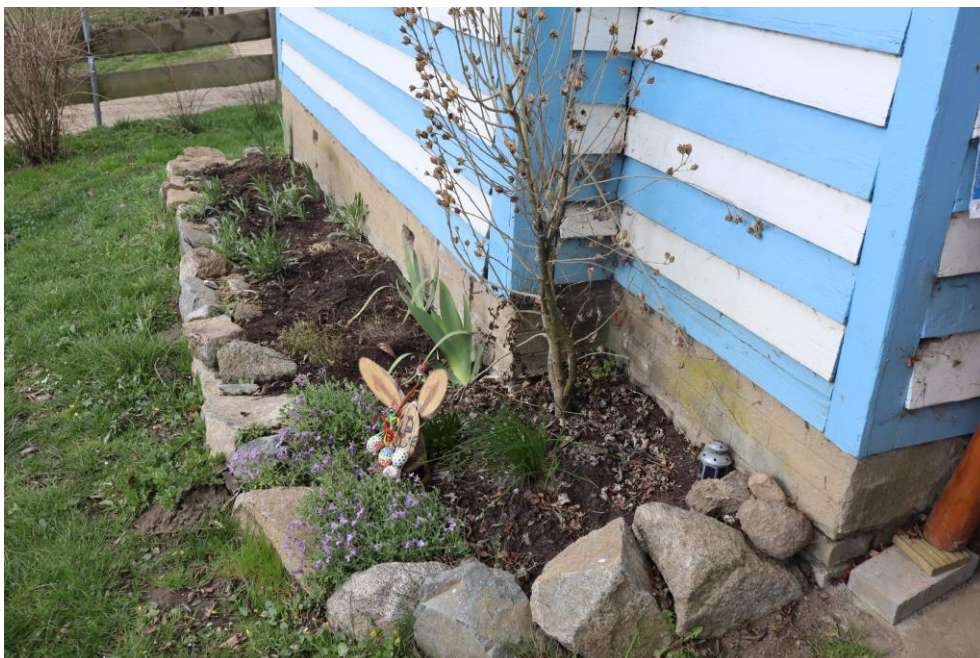
Úprava keřů a travin v okolí čističky

**Provizorní oprava mrazem prasklé venkovní sprchy
vysokotlakou spojkou**

Úklid celé plovárny i posezení u ohně

Vyčištění a úklid záhonku před převoznickým domkem

8. dubna 2025 – příprava a instalace nového nájezdu na zlenické straně řeky

Osazení nového nájezdu

Příprava k definitivnímu ukotvení

11. dubna 2025 – finální instalace nového nájezdu na zlenické straně řeky

**Pracovníci společnosti ROKA PLUS s.r.o.
při finální instalaci nového nájezdu**

Svařování železné konstrukce

Následné usazení železného roštu a zábradlí

Nový nájezd na svém místě – následuje odpočinek

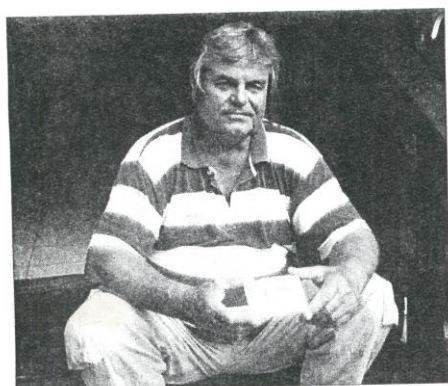
Vzpomínka na Josefa „Pepouše“ Černohorského († 31. prosince 2024)

**Pepouš Černohorský, Patrik Líbal
a Jiřinka s Josefem Spurní
na plovárně v roce 2005**

Takto jsme jej znali

Sázavská republika se může pochlubit vlastní ústavou, pasy (na snímku s ním prezident Černohorský), parlamentem a justicí. Foto Petr Roubíček

V Sázavské republice se konají volby každoročně

Zlenice – Státní mocí vyrostla v údolí posvátné řeky Sázavy mocná protiváha – Sázavská republika. V kraji hradů by člověk očekával silné monarchistické tendence, ale lid kolem řeky Sázavy dokázal, že cítí demokraticky. Svého prezidenta si zvolil již v minulém tisíciletí. V roce 1995 byl v tajných volbách takřka jednomyslně zvolen Josef Černohorský, sedmapadesátiletý starousedlík.

Neslavnou kapitolou v několikadeleté historii republiky je puč ve stylu Divčí války. Ve zmanipulovaných volbách – v Sázavské republice se volí každoročně – roku 2000 se Istivě

prosadily ženy. Nastalo období pronásledování bývalých členů vlády, odposlechů, perzekucí všeho druhu. Došlo tím na slova exprezidenta Černohorského, který komenžoval volební debakl těmito slovy: „Dojde ke zpuštění země, odchodu duchovní elity do exilu, nastane pronásledování, popravy.“ Ze země druhdy prosperující se stal xenofobní, uzavřený státček. „Tato vláda trvala na štěstí jen jeden rok,“ uvedl budoucí ministr blízkého zahraničí Milan Slezák, který se, než byl získán příslibem ministerské funkce, pokoušel vést zlenickou opozici.

Znovu zkonsolidovaná Sázavská republika, jejíž sídelní obcí jsou Zlenice, se může pochlubit vlastní ústavou, pasy, parlamentem a nezávislou justicí. V postkoloniální době jde republika statečně proti proudu dějin a pořídila si dvě kolonie, Senohraby a Lštění. Nicméně její nadvláda je osvětlená, což vyplývá i z faktu, že kancléřem Sázavské republiky je Senohraban Martin Líbal. Republika má svého ministra spravedlnosti, ministra vnitra, ministra oddechu a dokonce i šéfa tajné služby – SIS (Sázavská informační služba).

Sázavská republika navazu-

je na tradice a principy první republiky, kdy v obcích Zlenice a Senohraby působil agilní Okrašlovací spolek. Jeho významnými členy byl Vlasta Burian a spisovatel Emil Longen. I tato republika žije kulturním životem, má svoji kapelu, Zlenickou sedmičku. „Pořádáme řadu akcí, které jsou otevřeny široké veřejnosti, jež se do republiky dostane i bez pasů,“ řekl prezident Černohorský. Nejvýznamnější akcí, která republiku v blízké budoucnosti čeká, je Loučení s létem. „Tyto oslavy ukončí až slavnostní Vitání podzimem,“ uvedl prezident Černohorský. (rou)

**16. dubna 2025 – zemřel Josef Spurný
– s díky vzpomínáme**

„Neodchází ten, kdo zůstává v srdci.“

Josef Spurný

Zemřel náhle doma
ve středu 16. dubna 2025 ve věku 73 let.

Poslední rozloučení s naším
milovaným manželem & tatínkem
proběhne v úzkém rodinném kruhu.

*Jménem pozůstalých
manželka Jiřina
synové Jiří, Jan a Jakub*

18. dubna 2025 – poslední rozloučení s Jarouškem Deverou

3. května 2025 – další jarní sekání a oprava venkovní sprchy

**Čerstvě posekáno, opravená venkovní sprcha
a poslední rozloučení s historickým betonovým ping-pongovým stolem**

Od obce jsme získali stůl nový z umělého kamene

17. května 2025 – zahájení plovárenské sezóny

Montáž koupacího vorku

A jeho spouštění na vodu

Následují dřevěné podlážky

A schůdky pro vstup do vody

21. května 2025 – výzdoba plovárny

Kytičky od Jirky Halíře dorazily tentokrát po vodě

A již zdobí plovárnu na svém místě

23.–25. května 2025 – Narozky u Sázavy po osmé

**Divadlo Marza oslavilo pětadvacetileté výročí
úvedením nové hry**

Nechyběl oslavenec Kuláč

A všech šest Tři čutor

25. června 2025 – nové hrníčky od Zdeňka Hofmana

Design nových hrníčků je jednodušší

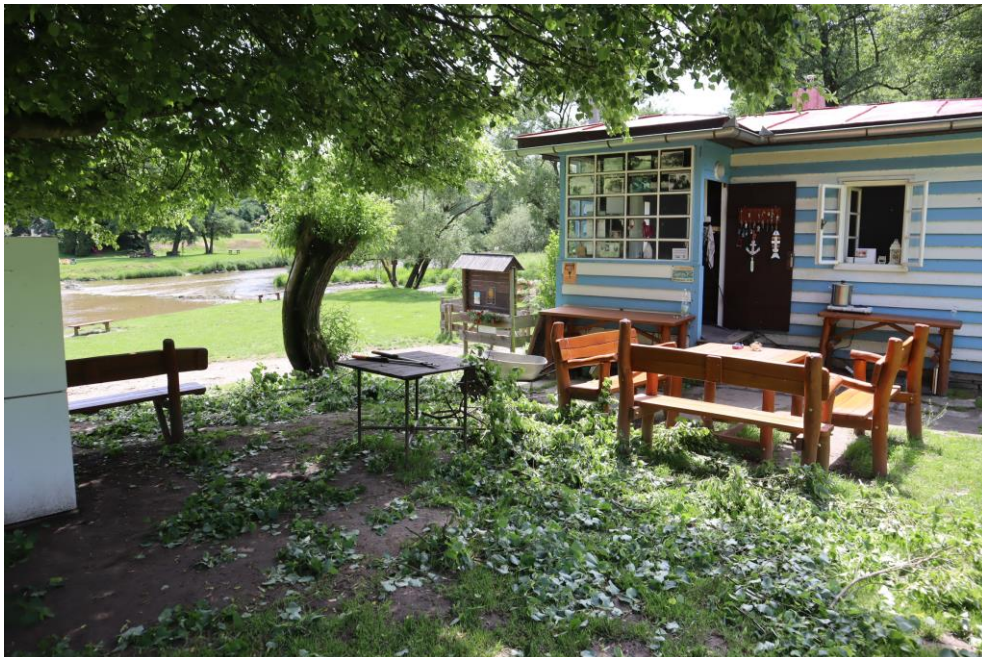

Křest nové série plovárenských hrníčků autorem

6. června 2025 – pokračování jarní prací

Ořezání větví lípy u chaloupky

A následný úklid

7. června 2025 – oslava narozenin Julie a Pavla Hejzlarových

Opulentní hostina

A početné návštěvnictvo

Přes nepřízeň počasí

vystoupilo divadlo tradičního japonského žánru kjógen

a zahrálo SPH – Sdružení přátel hudby

Muzikanti s oslavenci

květen až červen 2025 – rekonstrukce interiéru převoznického domečku

Pepa

a nový komín

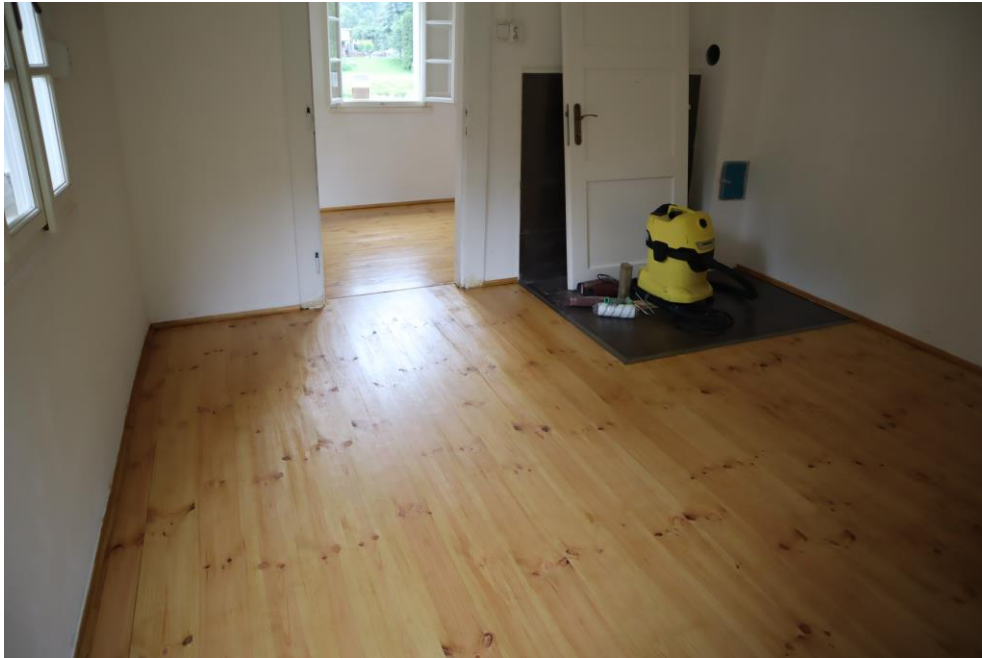

Ivča

a Pepa v akci

10. června 2025 – dokončení rekonstrukce převoznického domečku

Chaloupka jako nová

A také nově vybavená

2. července 2025 – oprava kamenné hráze

**Pod dohledem
Karla Kroužka**

9. srpna 2025 – Hláška Cup 2025 – 24. ročník

VÁŽENÍ PŘÁTELÉ, OPĚT VÁS SRDEČNĚ ZVEME NA TRADIČNÍ TURNAJ
VE STOLNÍM TENISU

PRO HRÁČE OD 1 DO 100 LET

HLÁŠKA CUP 2025

KTERÝ SE KONÁ V SOBOTU 9. SRPNA 2025
V ŘIČNÍCH LAZNÍCH POD HLÁŠKOU

DĚTSKÁ, SENIORSKÁ (80+) A INVALIDNÍ KATEGORIE!

PREZENTACE HRÁČŮ OD 10:30 DO 11:00 V LAZNÍCH

STARTOVNÉ 40,- KČ

KAŽDÝ HRÁČ OBDRŽÍ BUŘTÍKA

POŘÁDÁ SPOLEK PRO SENOHRABSKOU PLOVÁRNU A PŘÍVOZ
POD ZÁŠTITOU KANCLÉŘE SÁZAVSKÉ REPUBLIKY

V tradiční čas na tradičním místě a s tradičními cenami

Aréna je připravena

A již se hraje

A velké finále – Karel Brýna v. Vlado „Citron“ Wagner

Šťastní majitelé cen v hlavní kategorii

Budoucnost našeho stolního tenisu – účastníci dětské kategorie

Lítá řež ve finále kategorie veteránů a invalidů

18. srpna 2025 – příprava na instalaci nového ping-pongového stolu

Příprava nového stolu k osazení

a demontáž původního betonového stolu

Vyhloubení a betonáž nových základových patek

Očistěné stojky nového ping-pongového stolu

22. srpna 2025 – starost a péče o květiny a keře

Nová mulčovací kůra na záhonek okolo čističky

I na tavolníky pod Baštírnou

27. srpna 2025 – průběžná údržba mobiliáře

Pravidelné čištění lázeňských lehátek

A svařování schůdků do vody

13. září 2025 – příprava instalace nového ping-pongového stolu

Přetěžké stěhování nového stolu

Nohy jsou připojeny ke stolu

16. září 2025 – pokračuje instalace nového ping-pongového stolu

Usazení ping-pongového stolu na místo

Pravidelná údržba a střih travníků pod Baštírnou

4. října 2025 – plovárnu ovládli šermíři

Mezi produkcí odpočinek

Plovárenské zázemí senohrabského klání

Na plovárně bylo živo

**Setkání středověku se současností
aneb doba dřevěná a doba plechová**

květen až říjen 2025 – projekt kanalizace a vodovodu

Senohraby - Bašτίrna
Studie odkanalizování

Senohraby
Odkanalizování plovárny a restaurace Bašτίrna
Studie
zak. č. 24 - 118

STUDIE

Senohraby – odkanalizování plovárny a restaurace Bašτίrna

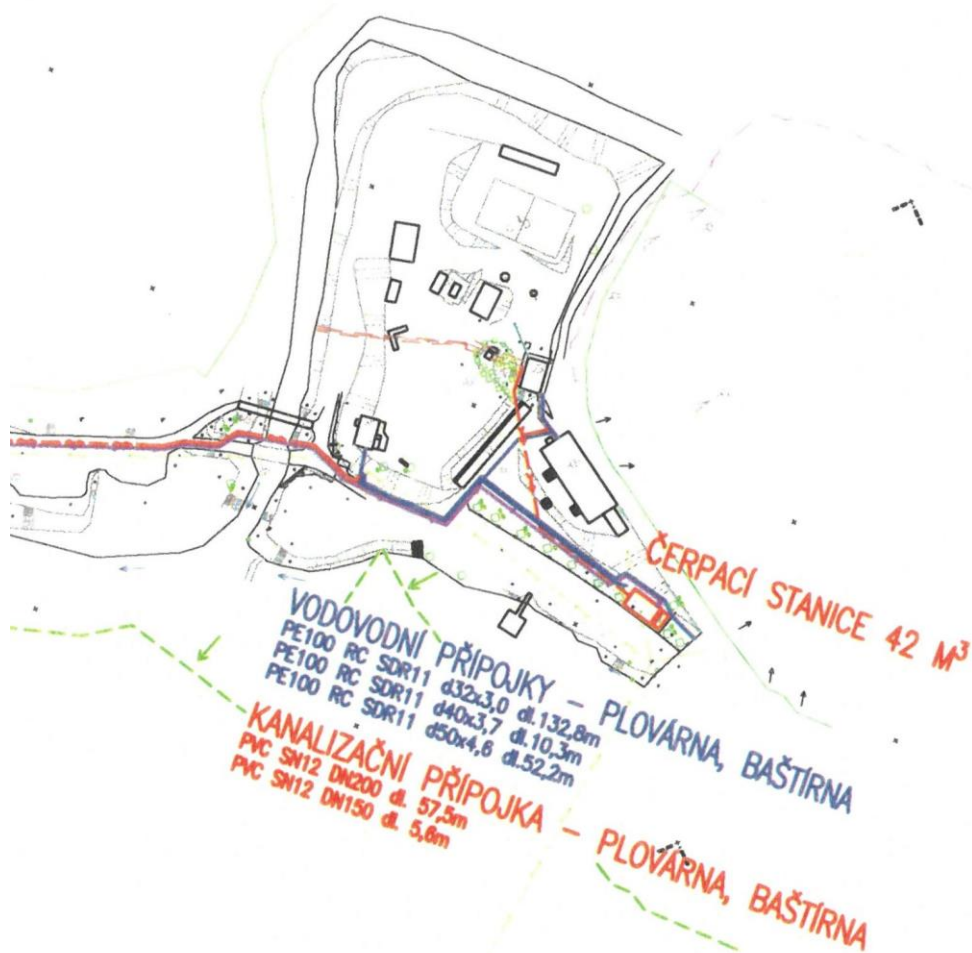
PROJEKTOVĚ INŽENÝRSKÁ KANCELÁŘ

PIK Vítek s.r.o.
Kořenského 1025/7
150 00 Praha 5

Plovárna - Baštirna Senohraby

Kanalizace a vodovod

Investor : Obec Senohraby
Kraj : Středočeský
OsRP : Říčany
Datum : květen 2025
Stupeň : Dokumentace pro povolení stavby
Zak. číslo : 25 - 049

LEGENDA :

NAVRŽENÉ INŽENÝRSKÉ SÍTĚ

- KANALIZACE – VÝTLAK
- VODOVOD
- VODOVODNÍ PŘÍPOJKA
- KANALIZAČNÍ PŘÍPOJKA – TLAKOVÁ
- KANALIZAČNÍ PŘÍPOJKA – GRAVITACE

- HRANICE 50m OD LESNÍHO POZEMKU
- HRANICE LESNÍHO POZEMKU

ZAMĚŘENÍ

- ČÍSLO PARCELY
- HRANICE PARCEL
- HRANICE K.Ú.
- HRANA PLOCH – KOMUNIKACE
- HRANA PLOCH – OSTATNÍ
- OBJEKTY
- OPLOČENÍ

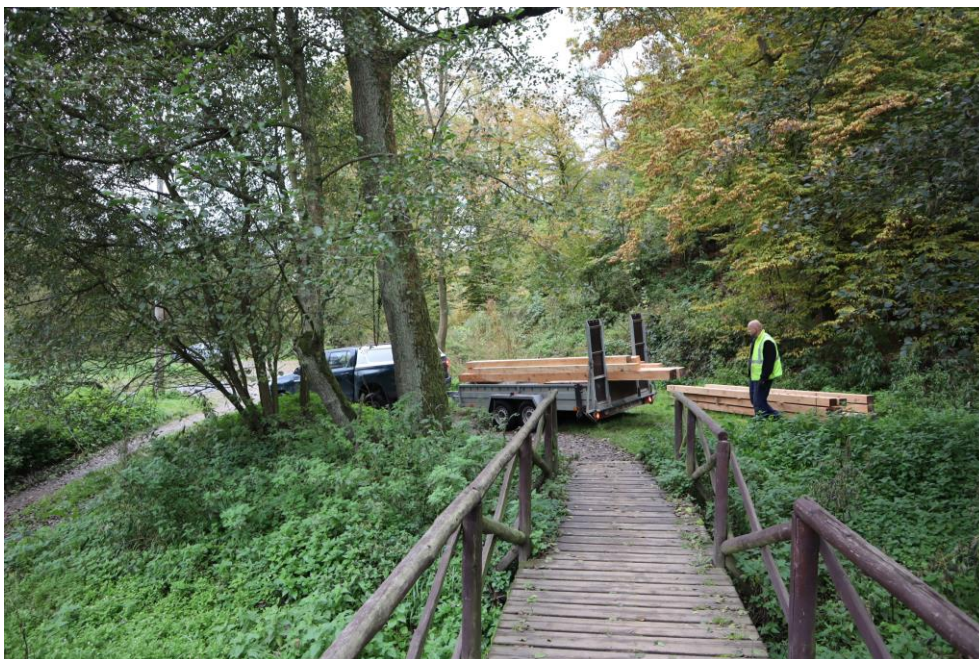
STÁVAJÍCÍ INŽENÝRSKÉ SÍTĚ

- SILOVÝ KABEL NN PODZEMNÍ
- SILOVÝ KABEL NN NADZEMNÍ
- SILOVÝ KABEL VN NADZEMNÍ
- SDĚLOVACÍ KABEL PODZEMNÍ
- VODOVOD
- TLAKOVÁ KANALIZACE
- PLYNOVOD
- VEŘEJNÉ OSVĚTLENÍ

VYPRACOVAL HOFRKA	PROJEKTANT KOTEK	HLAV. INŽ. PROJEKTU KOTEK	AUTORIZOVANÁ OSOBA DALÍK	PIK VÍTEK <i>Inženýrská a projektová kancelář</i>
INVESTOR OBEC SENOHRABY		ObRP ČERNOŠICE	KÚ STŘEDOČESKÝ	
NÁZEV STAVBY PLOVÁRNA – BAŠTIRNA SENOHRABY KANALIZACE A VODOVOD				ATELIER PRAHA DATUM 05/2025 STUPEŇ DSP FORMÁT 6x44 MĚŘITKO 1:1000 SOUBOR
OBSAH VÝKRESU KOORDINAČNÍ SITUAČNÍ VÝKRES				ZAK. ČÍSLO 25-049 ČÍS. VÝKRESU C.3

10. října 2025 – doprava dřeva na nový altán

Překládka modřínových trámů na nový altán

A převoz na plovárnu

Skládka materiálu u původního altánu

Připraveno na novou stavbu

Čtyři kubíky modřínového dřeva na místě

A přikryté před nepřízní počasí

10. října 2025 – oprava lávky přes Mnichovku

Ulomené zábradlí na lávce přes Mnichovku

Opraveno

11. října 2025 – příprava na dokončení instalace nového ping-pongového stolu

Nové betonové patky – snad již ve správné výšce

Vše připraveno k finále – jen chybí 10 mužů

24. října 2025 – likvidace azbestové střechy původního altánu

Rozloučení se starým altánem

Postupné rozebírání střechy

**Azbestové desky směřují na místo odvozu
a ekologické likvidace**

Hotovo – azbestová střecha zlikvidována

31. října 2025 – likvidace střechy původního altánu

Postupné rozebírání

Střecha postupně mizí

Dřevo bude využito na přístřešek na dřevo

Dokončeno

1. listopadu 2025 – konec převoznické sezóny

Podzimní úklid

Ořez nebezpečných větví vrb na břehu Sázavy

Nezbytná údržba keřů a trav před zimou

Nový ping-pongový stůl konečně usazen ve správné výšce

Na cestě od řeky

Nezbytná očista převoznické lodě

A uložení k zimnímu spánku

A rozloučení se sezónou

MŮŽETE SI U NÁS KOUPIŤ A PODPOŘIT ČINNOST SPOLKU

POHLEDNICE

Příroda Senohrabý - Jihlava 5 Kč

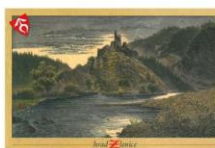
HRAD ZELNICE 15 Kč

15 Kč

15 Kč

15 Kč

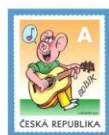
15 Kč

ZNÁMKY

15 Kč

15 Kč

ČESKÁ REPUBLIKA

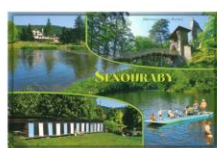

15 Kč

15 Kč

VELKOFORMÁTOVÉ POHLEDNICE

20 Kč

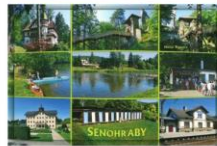
20 Kč

30 Kč

30 Kč

20 Kč

25 Kč

na pohledy
vám dáme
památeční razítko

SENOHRABÝ
líčící lázně a přívos
na SAZAVĚ
POD HLÁŠKOU

MŮŽETE SI U NÁS KOUPIŤ A PODPOŘIT ČINNOST SPOLKU

PROPISKA

30 Kč

NAFUKOVACÍ BALÓNEK

70 Kč

RUKÁVKY A KRUHY PRO VODNÍ RADOVÁNKY

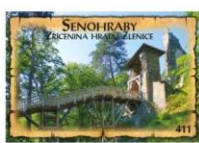

TURISTICKÉ VIZITKY - DVA DRUHY

www.turisticky-denik.cz 15 Kč

MAGNETKY

50 Kč

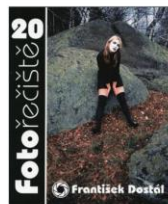

50 Kč

FOTOGRAFICKÉ PUBLIKACE A POHLEDNICE FRANTIŠKA DOSTÁLA (1938-2022)

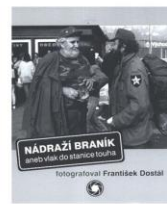
100 Kč

100 Kč

350 Kč

350 Kč

pohlednice 20 Kč

350 Kč

OMALOVÁNKY PRO DĚTI S MOTIVY SENOHRABSKÝCH PAMĚTIHODNOSTÍ

70 Kč

22. listopadu 2025 – členská schůze a konec 29. sezóny

Spolku pro senohrabskou plovárnu a přívoz

na senohrabské plovárně

Výbor Spolku pro senohrabskou plovárnu a přívoz vás zve na členskou schůzi, která se bude konat v sobotu 22. listopadu 2025 od 14.00 hod ve vyhlášené osvěžovně BAŠTÍRNA přímo na senohrabské plovárně

Na programu schůze bude:

- 1) Přivítání, kontrola usnášeníschopnosti a schválení programu členské schůze
- 2) Volba předsedajícího členské schůze
- 3) Volba zapisovatele, skrutátorů a ověřovatelů zápisu členské schůze
- 4) Informace o složení stávajícího statutárního orgánu Spolku (výboru)
- 5) Zpráva o činnosti spolku v roce 2025, diskuse a hlasování o přijetí zprávy o činnosti spolku
- 6) Zpráva o hospodaření spolku v roce 2025, diskuse a hlasování o vzetí na vědomí zprávy o hospodaření spolku
- 7) Plán činnosti spolku a jeho cíle na příští období
- 8) Informace o členské základně spolku, návrhy nových členů
- 9) Generální diskuse a různé
- 10) Společenský večer

za výbor spolku Vojtěch Kašpar

Děkujeme za faktickou i finanční pomoc

našim příznivcům, podporovatelům

a mecenášům.

Vašich velkorysých darů i pomoci si vážíme.

s pomocí kolektivní paměti a fotografií Petra Brychty, Hedviky Deverové, Jirky Halíře, Vladimíra Havelky, Vojtěcha Kašpara, Romana Kotlána, Lucie Kulhavé, Patrika Líbala, Veroniky Líbalové, Alice Svaté, Jirky Růžka, Veroniky Selucké, Martina Seluckého a Zorky Vogatzke

sestavil a sepsal:

Senohraby 2025